

Виділяють три елементи стратегічних програм розвитку КСВ: економічний, екологічний, соціальний. В Україні превалює економічний аспект соціальної відповідальності.

До загально визнаних стратегій реалізації КСВ належать: упровадження КСВ у всі основні (внутрішні і зовнішні) процеси діяльності підприємства («НІБУЛОН»); програма КСВ поєднує кілька проектів та ініціатив («Астарта»); підприємство реалізує окремі проекти, пов'язані із КСВ («Кернел»).

Пріоритетними напрямками стратегічних програм КСВ українських сільськогосподарських підприємств є відповідальність перед споживачами, сприяння екологічності виробництва, соціальна спрямованість діяльності підприємства щодо своїх працівників, забезпечення безпеки праці.

УДК: 330.341.1

ОДНОРОГ М.А., канд. екон. наук

Технологічно-економічний коледж Білоцерківського національного аграрного університету

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В АПК

Сталому розвитку сільського господарства відповідає комплексна ефективність функціонування економічної, організаційної, правової, екологічної та природної складової аграрної сфери. Велике значення при цьому має надаватися інвестиційній та інноваційній діяльності.

Пожвавлення інвестиційної активності є неодмінною умовою виходу підприємств АПК на стійку траєкторію економічного зростання. І світовий, і український досвід свідчить про те, що без активізації ролі держави, місцевих органів влади в інвестиційному процесі шляхом його прямого і непрямого регулювання подолання депресивного стану економіки, відновлення та зростання економічного потенціалу України та її регіонів неможливі.

У сучасних умовах особливу цінність представляють іноземні інвестиції в цю складну, з тривалим терміном окупності сферу економіки. Проте, як відомо, інвестиції йдуть туди, де є гарантія їх високоефективного використання та максимальної віддачі.

Особливий інтерес, на наш погляд, викликають система організації та стимулювання виробництва, а також механізм економічної відповідальності, які дозволяють забезпечувати високу ефективність виробництва, рівень технологічної та виробничої дисципліни, виробляти високоякісну і конкурентоспроможну продукцію та підтримувати гідний рейтинг на світовому аграрному ринку.

Активізація інвестиційної діяльності є не тільки основною умовою виведення сільського господарства з глибокої кризи, але й найважливішим визначальним фактором подальшого його розвитку. В умовах ринкових відносин держава повинна надавати регулюючий вплив на інвестиційний процес шляхом забезпечення науково обґрунтованого ціноутворення, проведення гнучкої кредитної, податкової та амортизаційної політики, розширення можливостей лізингу, стимулювання підприємницької діяльності та надання пільг інвесторам при приватизації, цільового державного фінансування, виділення пріоритетних напрямків інвестування та капіталовкладення, складання індикативних планів капітальних вкладень. На регіональному рівні, особливо на рівні підприємств, необхідно складати бізнес-плани, в яких дається обґрунтування інвестиційної діяльності та джерел її фінансування, а також оцінка проектних рішень.